

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. София, 08.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10668** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.4, срещу Решение № 188437 от 01.09.2020 г., постановено по нахд № 3403/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 461984 – F475288 от 09.09.2019 г., издадено от Л. Й. Д. - Началник на Сектор „Оперативни дейности“- С. в Централно управление на Национална агенция за приходите (НАП), с което на [фирма] на основание чл.185, ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за извършено административно нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

Касаторът излага съображения за неправилност на обжалваното решение като постановено при неправилно приложение на закона- отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Иска се отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, което нарушавало правото му на защита поради посочване на факти и обстоятелства в АУАН и НП, касаещи съставите на различни административни нарушения по чл. 33, ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Счита, че смесването на тези състави води началото си от неправилно посочване на обстоятелствата, констатирани при проверката на 03.03.2019 г., намерили отражение в Протокол за извършена проверка (ПИП) от същата дата. Допълнителни доводи за извършени нарушения били неизслушването на лицето, което е осъществило процесната продажба, липсата на констатации относно несъответствия в приходите и неизпълнение на задължението по чл.52, ал.4 ЗАНН. Излага подробни съображения за приложение на чл.28 ЗАНН. Касаторът претендира за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

Ответникът Централно управление на НАП, чрез юкр. Ц., оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал.1 ЗДДС за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 03.03.2019 г., в 15:10 часа, служители на ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, извършили проверка на търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ПР на ЗДДС- магазин за цветя, находящ се в [населено място], пазар „С.“, [улица], павилион 14, стопанисван от [фирма]. На място контрольорите установили, че при контролна покупка на 1 брой цвете на стойност 6 лв., заплатена в брой, преди легитимацията на инспектор по приходите Е. Я., присъстващият управител С. И. Д., който приел плащането, не издал фискален бон от монтираното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство (ФУ) модел Т. ZS KL с ИН на ФУ № ZK 047360 и ИН на ФП 50130427. Едновременно с плащането [фирма] не издало и не предоставило на клиента фискална касова бележка от ФУ. За извършената проверка бил съставен Протокол № 0397169 от 03.03.2019 г.

Във връзка с констатациите от извършената на 03.03.2019 г. проверка, на 10.03.2019 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), с който на [фирма] било повдигнато административно обвинение за това, че дружеството не е изпълнило задължението си чл.118, ал.1 ЗДДС - да издаде фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) за извършената контролна покупка. Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС.

От правна страна, съставът на СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от материално, персонално и териториално компетентни органи и в сроковете по чл.34 ЗАНН. Кредитирал е показанията на актосъставителя Е. Я. и при съответствието им с представените писмени доказателства е намерил за осъществено нарушението по

чл.118, ал.1 ЗДДС, в първата му хипотеза – неиздаване на фискална касова бележка (фискален бон) от надлежно регистрирано в обекта ФУ при осъществено плащане на контролна покупка. Не е възприел възраженията на наказаното лице за неяснота при описание на нарушението и неправилната му квалификация, вкл. с оглед нормата на чл.185, ал.1 ЗДДС, съдържаща едновременно състав на административно нарушение и санкция за лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1 ЗДДС. Разпоредбата на чл. 33 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. намерил е за неотнoсима към случая. Изложил е съображения за съответствие с целите по чл.12 ЗАНН на наложената минимална санкция от 500 лв. за първо нарушение и липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Следва да се отбележи пълното припокриване между доводите на наказаното лице в жалбите до СРС и до АССГ, поради което и на основание чл.221, ал.2 АПК в правомощията на касационната инстанция е да препрати към мотивите на първоинстанционния съд, който в пълнота е обсъдил всички възражения и е намерил правилна правна обосновка, която напълно се споделя от настоящия състав.

Налице е пълно съответствие при описание на нарушението между АУАН и НП и дадената му правна квалификация по чл.118, ал.1 ЗДДС, по начин, който не е накърнил правото на защита на уличеното лице да разбере повдигнатото му административно обвинение и да организира защитата си срещу него. Тук е мястото да се посочи, че по силата на чл.36 ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставянето на АУАН, докато съставеният преди това, в хода на проверката на 03.03.2019 г. ПИП, има само доказателствено значение без възможност да повлияе на законосъобразното протичане на процедурата на ангажиране на административнонаказателната отговорност. Логично е ПИП да съдържа всички констатации на проверяващите, поради което доводите на касатора, че в него са описани състави на различни нарушения нямат отношение към законосъобразното съставяне на АУАН и НП, както правилно е приел решаващият съд. Обосновани са и мотивите му за неотнoсимост на визираните за нарушени норми на чл.33, ал.1, и ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г., както и евентуално тяхно „смесване“, както и посочено в касационната жалба.

Релевантни са констатациите на проверяващите и на актосъставителя Е. Я. за неиздаване на фискална касова бележка от работещо в обекта фискално устройство (фискален бон) по повод извършена контролна покупка, заплатена в брой. Именно посочената за нарушена норма на чл.118, ал.1 ЗДДС урежда императивно задължение за търговците за отчитане на всяка извършена продажба чрез издаване на касова бележка от ФУ (фискален бон), което съответства на първата хипотеза на нормата. На нея съответства безпротиворечивото фактическо описание на нарушението в АУАН и НП, поради което твърденията на касатора за нарушаване на правото му на защита са неоснователни. Посочването в ПИП, че е нарушен чл.186, ал.1, б.„а“ от ЗДДС също не е накърнило правото му на защита, доколкото се касае за две различни и самостоятелни административни производства по аргумент от чл.186, ал.1 ЗДДС.

С оглед мястото им в НП мотивите на административнонаказващият орган (АНО), че при извършената проверка са установени и други нарушения, вкл. положителна разлика в касовата наличност в обекта, както и липса на реквизити по чл.26, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. ,са относими при определяне размера на санкцията за първо нарушение и липсата на основание за приложение на чл.28 ЗАНН. Доводите на районния съд по приложението на чл.28 ЗАНН напълно се споделят от касационната инстанция. Стойността на контролната покупка не е от съществено значение при преценката дали конкретното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други идентични нарушения. Задължението за спазване на реда на отчитане на продажбите по чл.118, ал.1 ЗДДС се отнася до всички тях, независимо от стойността им. В случая не са налице многобройни смекчаващи обстоятелства, а напротив. Както правилно е приел решаващият съд – при проверката на 03.03.2019 г. са констатирани и други нарушения на фискалната дисциплина, което дефинитивно пречатства квалифицирането на случая като маловажен. Поредността на нарушението е съобразена при налагането на санкция по чл.185, ал.1 ЗДДС в минимален размер. Доводите на касатора, че винаги за първо нарушение следва да се приложи института по чл.28 ЗАНН са правно неиздържани. Противно на твърденията в касационната жалба, липсва задължение за излагане на мотиви, защо нарушението не води до неотразяване на приходи, тъй като това е относимо към санкционната норма на чл.185, ал.2 ЗДДС, която в случая не е приложена.

За АНО не съществува задължение за мотивиране на НП съобразно чл.52, ал.4 ЗАНН, след като в случая наказаното лице не е направило възражение срещу АУАН, нито са налице данни за наличие на спорни обстоятелства, които да бъдат разследвани. Лицето, в чието присъствие е извършена проверката и е осъществена контролната покупка, е управителят на дружеството, в чието присъствие е съставен АУАН без в последния да са отбелязани възражения или такива да са депозирани по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН. Ето защо доводите на касатора за необходимост от изслушване на това лице представляват единствено негова защитна теза, която не може да повлияе на законосъобразността на производството по ЗАНН.

По изложените съображения, Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, приема, че атакуваното решение е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. В идентичен размер е присъдено юрисконсултско възнаграждение от СРС, поради което искането на юрк. Ц. за присъждането му за две съдебни инстанции е неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 188437 от 01.09.2020 г., постановено по нахд № 3403/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.4, да заплати на Национална агенция по приходите, на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на

правната помощ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.
Решението е окончателно на основание чл.223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.